

วารสาร

การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2561 ISSN 0859-3949

แนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุ 1 เดือน ถึง 2 ปี

* เดชา ทำดี, จุฬามาศ โชติบาง, เนตรทอง นามพรม, อุษณีย์ จันทะเวช, พิชรี วรกิจพูนผล

การพยาบาลแบบการจัดการรายกรณีกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชน

* อภิชาติ ใจใหม่, กฤตพัทธ์ ศิภณ

ประสบการณ์ของพยาบาลในการหยาเครื่องช่วยหายใจของผู้ป่วยวิกฤต

* ขวัญฤทัย พันธุ์, ทักษิภา ชัยวรรัตน์

การออกกำลังกายเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในประเทศไทย: การสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ

* ชลลดา ดิยะวิสุทธิ, ศิริพรพิมล ชัยสา, อัศนี วันชัย, ชลธิมา ปิ่นสกุล

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการรับทราบยาต้านการแข็งตัวของเลือด การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรม การจัดการตนเองของผู้ป่วยภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะแบบสั้นพรีที่รับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือด

* พรณิ ไทศาลทักษิณ, อภิรัตน์ คำเงิน, จันทรีจิรา ยานะชัย, ณัฐติมาภรณ์ เคนหงษ์

โปรแกรมการพัฒนาทักษะผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

* ชลียา วามะสุน, นุสรา ประเสริฐศรี

การพัฒนาการดูแลแบบประคับประคองผู้ป่วยมะเร็งระยะท้ายแบบบูรณาการไร้รอยต่อ โรงพยาบาลศรีสะเกษ

* มณฑนา จิระกังวาน, ศิริรัตน์ จันตรี

ปัจจัยที่มีผลต่อการปลดการชักในผู้ป่วยโรคลมชักตื้อยา

* จินนัชชา สมสิทธิ์, ชุติศักดิ์ ลิ้มไพบ, อติมา วัฒนวิจิตรกุล

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน

* อรัญญา นามวงศ์, เอกพันธ์ คัมภีระ, คอย ละอองอ่อน, วิชรี ไชยจันดี

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแย่งแย่งในชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

* นันทิกา อนันต์ชัยพัทนา, ดลฤดี เพชรขว้าง, สุทธิณี มหามิตร วงศ์แสน, เกศินี การสมพจน์

รูปแบบการจัดการสุขภาพของผู้สูงอายุเชิงพุทธบูรณาการ: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านต๋อม จังหวัดพะเยา

* สมศรี สัจจะสกุลรัตน์, เทพประวิณ จันทร์แรง, พระครูพิพิธ สุตาทร

ผลของโปรแกรมการจัดการด้านการยศาสตร์ต่อการแก้ไขอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อจากการทำงานของกลุ่มสตรีปักผ้าชาวไทยภูเขา อำเภอปอง จังหวัดพะเยา

* ณัฐพล ทนุติ, น้ำเงิน จันทรมณี, บุญลือ ฉิมบ้านไร่

การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

* ณัฐกฤตา งานมณีฤทธิ์

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาและการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

* พระจันทร์ทอง จันทโชติ, อุทัย ภิรมย์รัตน์

การรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

* ทักษิภา ชัยวรรัตน์, จรรยา แก้วใจบุญ, วรณิภา เวียงคำ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนของผู้ประกอบการร้านค้าโดยรอบสถานศึกษา ในจังหวัดอุดรธานี

* พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2561 ISSN 0859-3949

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพนิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชัชรรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.กฤตพัทธ์ ฝึกฝน ดร.ปรีศนีย์ สมบัติ

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

อาจารย์วรัญญากร โนใจ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

นายเอกชัย หมั่นขัติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ภิรมย์รัตน์

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ เอรารวรรณ์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดาร์ตน์ สิทธิสมบัติ

มหาวิทยาลัยเนชั่น

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สิงห์ตง

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รัตน์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.บรรจง ไชยรินคำ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.นุสรุา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร.สุชาดา อินทรกำแหง ณ ราชสีมา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์

นครสวรรค์

ดร.ดาราวรรณ รองเมือง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

สารบัญ

	หน้า
• แนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย อายุ 1 เดือน ถึง 2 ปี	3
• การพยาบาลแบบการจัดการรายกรณีกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ในชุมชน	17
• ประสบการณ์ของพยาบาลในการหยาเครื่องช่วยหายใจของผู้ป่วยวิกฤต	29
• การออกกำลังกายเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในประเทศไทย : การสังเคราะห์งานวิจัยอย่างเป็นระบบ	39
• ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการรับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือด การสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการจัดการตนเองของผู้ป่วยภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะแบบสั่นพริ้วที่ได้รับการรักษาต้านการแข็งตัวของเลือด	49
• โปรแกรมการพัฒนาทักษะผู้ดูแลผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย	60
• การพัฒนาการดูแลแบบประคับประคองผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้ายแบบบูรณาการไร้รอยต่อ โรงพยาบาลศรีสะเกษ	70
• ปัจจัยที่มีผลต่อการปลดการชักในผู้ป่วยโรคลมชักตื้อยา	84
• ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน	94
• ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการแข็งแกร่งในชีวิตของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	106
• รูปแบบการจัดการสุขภาพของผู้สูงอายุเชิงพุทธบูรณาการ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านต๋อม จังหวัดพะเยา	120
• ผลของโปรแกรมการจัดการด้านการยศาสตร์ต่อการแก้ไขอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อจากการทำงานของกลุ่มสตรีปักผ้าชาวไทยภูเขา อำเภอปง จังหวัดพะเยา	133
• การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	144
• แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาและการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมประสิทธิผล ของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	157
• การรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	168
• ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนของผู้ประกอบการร้านค้า โดยรอบสถานศึกษาในจังหวัดอุดรธานี	180

การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผล ต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมและพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 597 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยโปรแกรม LISREL 8.72 ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา ความรับผิดชอบต่อชุมชนและความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.69 ถึง 0.90 โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 1015.26 ค่า $p = 0.00$ ค่า df เท่ากับ 610 ดัชนี CFI เท่ากับ 0.98 ดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.032) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่พัฒนาขึ้นพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ สภาพแวดล้อมครอบครัว สังคมและสื่อมวลชน คุณลักษณะภายในของนิสิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าไค-สแควร์เท่ากับ 204.47 ค่า $p = 0.00$ ค่า df เท่ากับ 104 ดัชนี CFI เท่ากับ 0.99 ดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.04 ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ตัวแปรตาม (R^2) เท่ากับ 0.79 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ร้อยละ 79

คำสำคัญ : องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ความรับผิดชอบต่อสังคม

Development of A Causal Relationship Model of Social Responsibility for the Students under the Faculty of Education, Burapha University

Natkrita Ngammeerith

Faculty of Education, Burapha University

Abstract

This recent study aims to analyze the confirmatory factors of social responsibility and to develop the casual-relation model of social responsibility of students under the Faculty of Education, Burapha University. Participants of this study were 597 students of the Faculty of Education, Burapha University who enrolled in the first semester of 2017, and were drawn from the first year to the fifth year by stratified random sampling. Questionnaires of Students' Social Responsibility were used to collect data. Data were analyzed by using SPSS for basic statistics, and LISREL version 8.72 for CFA and causal-relation model analysis. Results showed that 1) confirmatory factors of student's social responsibility consisted of five factors: family responsibility, friend responsibility, educational institutions responsibility, community responsibility, and nation responsibility. The factor loadings of the model were between 0.69 and 0.90; and the model was well fitted with the empirical data ($\chi^2 = 1015.26$; $p = 0.00$; $df = 610$; $\chi^2/df = 1.66$; CFI = 0.98; RMSEA = 0.03); 2) the model was consisted of two types of effects: direct and indirect effects. Direct effects included family settings, social and mass media, intrinsic attributes, and learning achievement; indirect effects included educational institution settings which were through the intrinsic attributes of the students. The model indicated good fit to the empirical data as $\chi^2 = 204.47$; $p = 0.00$; $df = 104$; $\chi^2/df = 1.97$; CFI = 0.99; RMSEA = 0.04; $R^2 = 0.79$, which can explain the variance of the students' social responsibility at 79 percent.

Key words : Confirmatory Factor Analysis, Causal - relation, Social Responsibility

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสื่อสารโทรคมนาคม การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมกับต่างประเทศ เข้าสู่สภาวะโลกไร้พรมแดนส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายมากขึ้น ชีวิตมีความทันสมัย ทั้งในเรื่องความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ จากสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลให้คนในสังคมต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้วิถีการดำรงชีวิตและขนบธรรมเนียมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย กลายเป็นสังคมที่มีการแข่งขันสูง คนในสังคมมุ่งหาผลประโยชน์เข้าตนเองและพวกพ้องเกิดการเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนที่จะเกิดกับบุคคลรอบข้างและสิ่งแวดล้อม เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม นำมาซึ่งปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อม การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการหย่อนด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคม คนในสังคมขาดความรับผิดชอบต่อภาระของตนเอง ส่งผลกระทบทั้งคนและสิ่งแวดล้อมรอบตัว (สุรศักดิ์ หลาบมาลา, 2552) จากสถานการณ์ปัญหาที่มีความรุนแรงในสังคมไทย ประเด็นที่วิกฤตมากที่สุด ร้อยละ 20.73 คือ ปัญหาความซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน รองลงมา ร้อยละ 19.30 ปัญหาขาดความสามัคคี เกิดความขัดแย้งในสังคม และร้อยละ 14.69 ปัญหาจิตสำนึกสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2559)

การพัฒนาประเทศต้องเริ่มจากการพัฒนาคน ให้เป็นคนดีมีจริยธรรม มีวินัยทั้งต่อตนเองและสังคม ซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในความถูกต้อง มีความสามัคคี มีน้ำใจ และมีความรับผิดชอบเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นหลักซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคม (Responsibility) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ เพียรพยายามที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ทำรวมถึงการยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเองพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขการกระทำของตนเองให้ดีขึ้น ความรับผิดชอบต่อสังคมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม (ชุตินา ไชยสิทธิ์, 2554) ความรับผิดชอบต่อสังคมจึงเป็นการแสดงออกของบุคคลในการทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองโดยมุ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับส่วนรวมเป็นหลัก ด้วยจิตสำนึกที่ดีต่อสาธารณชน ดังที่ฉันทนา จันทรบรรจง, จิตราภรณ์ไยศิลป์ และสุภาภรณ์ กิติรัชดานนท์, 2554) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility) คือ การแสดงออกถึงความมีจิตสาธารณะ เช่น การดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียน ชุมชน สังคม การไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นในการใช้สาธารณสมบัติ การเคารพกฎหมาย การแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ การอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น ดังนั้น การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติจึงเป็นกระบวนการทางสังคมที่สำคัญอย่างยิ่ง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการศึกษาเปรียบเทียบและการพัฒนาแบบวัด นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จาก

ข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่ายังขาดการศึกษาพัฒนาเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมและการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ ความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากปัจจุบันนิสิต นักศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการที่จะออกไปทำงานรับใช้ประเทศชาติ สอดคล้องกับ คำธรมแจ่มจรัสและคณะ (2557) ที่กล่าวว่า นักศึกษาเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ ดังนั้นการปลูกฝังความดีงาม การช่วยเหลือผู้อื่น การปลูกฝังให้รู้คุณค่าของชาติ จะทำให้นักศึกษาเข้าถึงความเป็นพลเมืองที่ดี ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ ความรับผิดชอบต่อสังคมจากงานวิจัยของดุสิต อุทิศพงษ์ (2547) สาวิตรี แสงศิลป์และนืออนพินประดิษฐ์ (2551) ชุตินา ไชยสิทธิ์ (2554) ฯลฯ สรุปได้ว่า องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา ความรับผิดชอบต่อชุมชน และความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและสังเคราะห์งานวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม จากงานวิจัยของกมลชนก วงวาท (2550) พระมหาสมควร ขุนภิบาล (2550) ยุวรี ผลพันธิน (2551) สาวิตรี แสงศิลป์และนืออนพินประดิษฐ์ (2551) ชุตินา ไชยสิทธิ์ (2554) ฯลฯ สรุปได้ว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย ปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว ปัจจัยสังคมและสื่อมวลชน ปัจจัยสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา ปัจจัยคุณลักษณะภายในของนิสิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมและพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งนิสิตจะต้องเป็นผู้ที่ต้องมี

คุณธรรมจริยธรรมสูงเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตนเป็นต้นแบบและแบบอย่างอันดีต่อเด็กและเยาวชนในอนาคตซึ่งในการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพานี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่จะทำให้นิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมว่ามาจากปัจจัยใดบ้าง เพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรับผิดชอบต่อสังคมก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นต้นแบบที่ดีและใช้ชีวิตในสังคมส่วนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่มุ่งพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากร

นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งประกอบด้วย นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 291 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 341 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 165 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 241

คน และนิสิตชั้นปีที่ 5 จำนวน 324 คน รวมทั้งสิ้น 1,362 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*Power version 3.1.9.2 (Effect size= 0.30, α err prob =0.05, power= 0.90, df=122) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 597 คน แบ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 128 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 149 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 72 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 106 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 142 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสอบถามในลักษณะมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำตอบจำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีเนื้อหาครอบคลุมการวัด 5 องค์ประกอบ คือ 1) ความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำนวน 10 ข้อ 2) ความรับผิดชอบต่อเพื่อนจำนวน 10 ข้อ 3) ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา จำนวน 10 ข้อ 4) ความรับผิดชอบต่อชุมชนจำนวน 9 ข้อ และ 5) ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติจำนวน 11 ข้อ เป็นข้อคำถามที่มีทั้งทางบวกและทางลบ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก จำนวน 43 ข้อ และข้อคำถามทางลบ

จำนวน 7 ข้อ รวมจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 50 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว จำนวน 19 ข้อ ปัจจัยด้านสังคมและสื่อมวลชน จำนวน 17 ข้อ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา จำนวน 17 ข้อ และปัจจัยด้านคุณลักษณะภายในของนิสิต จำนวน 17 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 70 ข้อสำหรับการแปลผลได้นำคะแนนค่าเฉลี่ยคำตอบของความคิดเห็นมาเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) มีดังนี้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึงอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึงอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึงอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึงอยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและด้านการวัดประเมินผลจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความครอบคลุมของข้อคำถามกับความชัดเจนของภาษาโดยตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index of item-objective congruence: *IOC*) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 117 ข้อ มีค่า *IOC* อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนิสิต คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's coefficient) ได้ข้อคำถามผ่านเกณฑ์ จำนวน 108 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเข้าใกล้ 1 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558) ดังนี้ 1) ความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 41 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.22 – 0.78 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมครอบครัว จำนวน 19 ข้อค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.78 ปัจจัยด้านสังคมและสื่อมวลชน จำนวน 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.44 – 0.75 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.39 – 0.82 ปัจจัยด้านคุณลักษณะภายในของนิสิต มีจำนวน 17 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24 – 0.84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

เสนอโครงร่างวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา ลงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2560 เลขที่ 147/2560 การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ การนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็นภาพรวม และเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงตัวแปรโดยเสนอเป็นค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ด้วยโปรแกรม SPSS

2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.72 เกณฑ์การประเมิน ค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีนัยสำคัญทางสถิติได้เนื่องจากมีตัวแปรสังเกตได้มากกว่า 12 ตัวแปร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 250 คนค่าดัชนี $CFI > .90$ $RMSEA$ ระหว่าง 0.03 – 0.08, $GFI > .90$ (Hair and et.al., 2014)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง จำนวน 351 คนคิดเป็นร้อยละ 58.79 รองลงมาเป็นนิสิตชาย จำนวน 246 คนคิดเป็นร้อยละ 41.21 นิสิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 25.04 รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 5 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 23.79 นิสิตส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51- 3.00 จำนวน 289 คนคิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01- 3.50 จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10

2. องค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (Social) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบได้แก่ ความ

รับผิดชอบต่อครอบครัว ความรับผิดชอบต่อเพื่อน
ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา ความรับผิดชอบ
ต่อชุมชน และความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ
มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.69 ถึง 0.90 มี
จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 38 ข้อโดยองค์ประกอบที่มีค่า
น้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ องค์ประกอบความ
รับผิดชอบต่อชุมชน (Community) ประกอบด้วยข้อ
คำถาม จำนวน 5 ข้อ (X25,X26,X27,X29 และ X31)
มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.39 – 0.65 รองลงมา คือ
องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา
(Institute) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ
(X16–X24) มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 0.32 – 0.72
องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อเพื่อน (Friend)
ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ (X8 – X14) มี
น้ำหนัก อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.66 องค์ประกอบความ

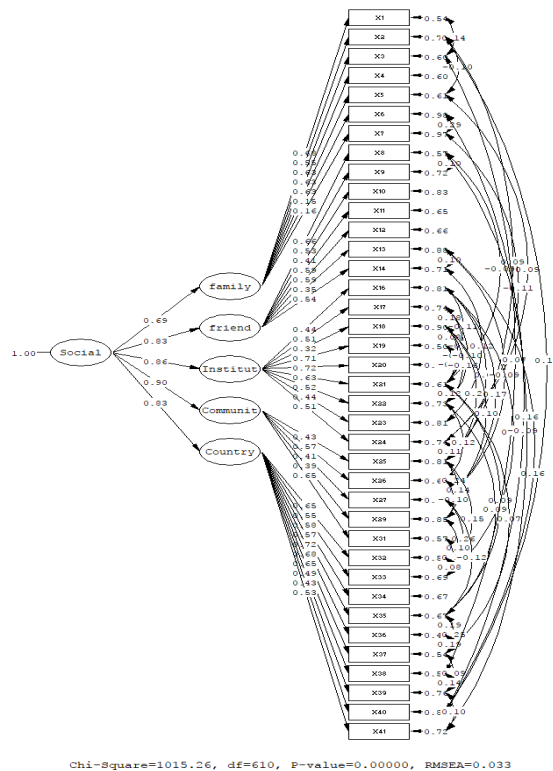
รับผิดชอบต่อประเทศชาติ (Country) ประกอบด้วยข้อ
คำถาม จำนวน 10 ข้อ (X32–X41) มีน้ำหนักอยู่
ระหว่าง 0.43 – 0.72 และองค์ประกอบความ
รับผิดชอบต่อครอบครัว (Family) ประกอบด้วยข้อ
คำถามจำนวน 7 ข้อ (X1–X7) มีน้ำหนัก อยู่ระหว่าง
0.15 – 0.68 ตามลำดับ โมเดลมีความสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มี
ค่าเท่ากับ 1015.26 ; $p = 0.00$ ที่องศาอิสระเท่ากับ
610 ค่า χ^2/df เท่ากับ 1.66 และดัชนีวัดระดับความ
สอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีราก
กำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณ
ค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.03 ดังตารางที่ 1 และภาพ
ที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ความรับผิดชอบต่อสังคม	น้ำหนัก องค์ประกอบ (β)	SE	t	R^2
1. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว (Family)	0.69*	0.06	12.17	0.47
2. ความรับผิดชอบต่อเพื่อน (Friends)	0.83*	0.06	14.00	0.69
3. ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา (Institute)	0.86*	0.09	9.90	0.73
4. ความรับผิดชอบต่อชุมชน (Community)	0.90*	0.10	9.49	0.80
5. ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ (Country)	0.83*	0.06	14.30	0.69

$\chi^2=1015.26$, $df=610$, $p=0.00$, $RMSEA=0.03$, $CFI=0.98$, $\chi^2/df=1.66$
หมายเหตุ * $|t|>1.96$ หมายถึง $p < 0.05$, SE = ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน, t = สถิติทดสอบที่
 R^2 = ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

ภาพที่ 1 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ($\chi^2=1015.26$, $df=610$, $p=0.00$, $RMSEA=0.03$, $CFI=0.98$, $\chi^2/df=1.66$)

3. ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 204.47; $p = .000$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 104 ค่า χ^2/df เท่ากับ 1.97 และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 และดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ดัชนีเหล่านี้สนับสนุนว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ความรับผิดชอบต่อสังคม (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.79 แสดงว่าตัวแปรทางตรงต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต โดยตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลทางตรงเชิงบวกทุกค่า ตัวแปรที่มีขนาดอิทธิพลมากที่สุด คือ ตัวแปรปัจจัย

แปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาได้ร้อยละ 79 ดังแสดงในสมการพยากรณ์ $SOCIAL = 0.21 \cdot SIMF + 0.51 \cdot FAMF + 0.23 \cdot SMMR + 0.22 \cdot GPAS$, $Errorvar. = 0.21$, $R^2 = 0.79$

เมื่อพิจารณาตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว (FAMF) ปัจจัยด้านสังคมและสื่อมวลชน (SMMR) ปัจจัยคุณลักษณะภายในของนิสิต (SIMF) และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAS) มีอิทธิพลสภาพแวดล้อมครอบครัว (FAMF) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.51 รองลงมาคือตัวแปรปัจจัยสังคมและสื่อมวลชน (SMMR) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.23 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน (GPAS) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.22 และตัวแปรปัจจัยคุณลักษณะภายในของนิสิต มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.21 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว ปัจจัยสังคมและสื่อมวลชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะภายในของนิสิตสูงก็จะส่งผลให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง กล่าวคือ นิสิตที่ได้รับแบบอย่างที่ดีจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสังคม การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านสื่อมวลชน การได้รับแบบอย่างจากบุคคลในสังคม ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อการคบเพื่อนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม บุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งผลให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูงตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect) ที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า ตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว ตัวแปรปัจจัยสังคมและสื่อมวลชน และตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาส่งผลทางอ้อมต่อความรับผิดชอบต่อสังคมโดยส่งผ่านตัวแปรคุณลักษณะภายในของนิสิตโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.02, 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ อิทธิพลรวม (Total effect) ที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า ตัวแปรสภาพแวดล้อมครอบครัวมีอิทธิพลรวมสูงที่สุด รองลงมา คือ ตัวแปรสังคมและสื่อมวลชน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะภายในของนิสิต มีขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.53, 0.32, 0.22 และ 0.21 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษามีอิทธิพลรวมต่ำที่สุด มีขนาดอิทธิพลรวมเท่ากับ .08 แสดงในตารางที่ 2 และภาพที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

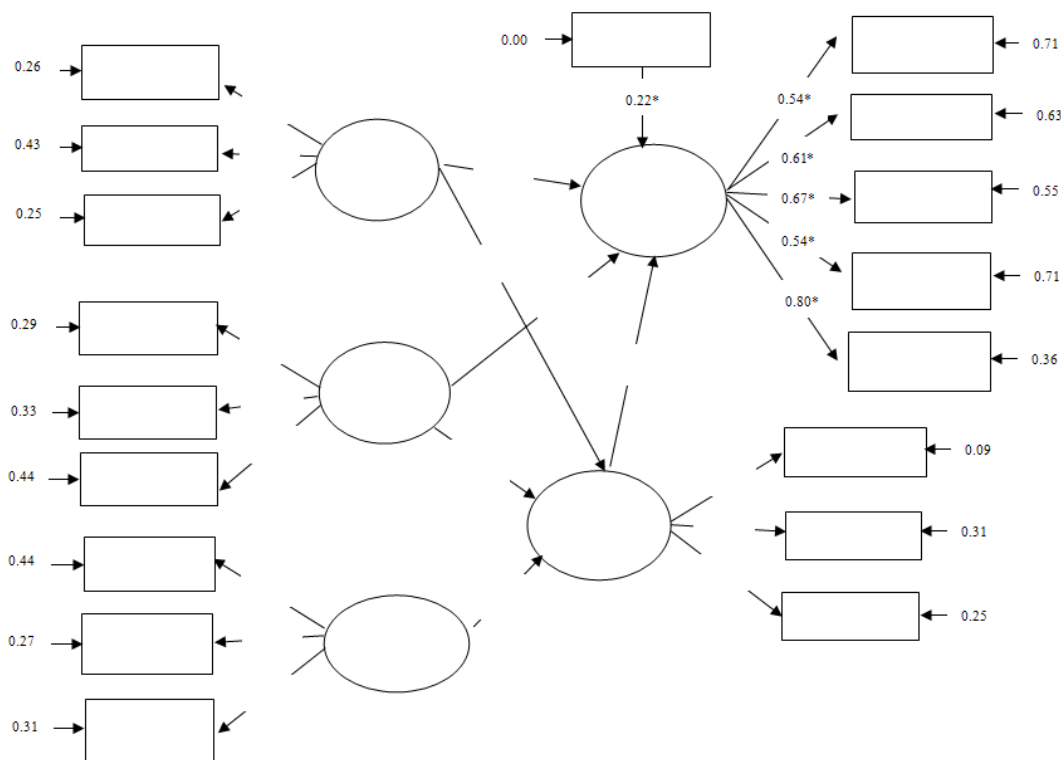
ตัวแปรผล	SIMF			SOCIAL		
ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE
FAMF	0.12*	-	0.12*	0.53*	0.02*	0.51*
	(0.06)		(0.06)	(0.08)	(0.01)	(0.07)
SMMR	0.42*	-	0.42*	0.32*	0.09*	0.23*
	(0.06)		(0.06)	(0.07)	(0.03)	(0.08)
INSF	0.39*	-	0.39*	0.08*	0.08*	-
	(0.05)		(0.05)	(0.03)	(0.03)	-
GPAS	-	-	-	0.22*	-	0.22*
				(0.08)		(0.08)
SIMF	-	-	-	0.21*	-	0.21*
				(0.07)		(0.07)

$\chi^2 = 204.47$, $df=104$, $p= 0.0000$, $RMSEA=0.040$, $CFI= 0.99$, $\chi^2/df= 1.97$

หมายเหตุ TE=อิทธิพลรวม IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน * $p<0.05$

สมการโครงสร้างตัวแปร	SIMF	SOCIAL
ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	0.73	0.79

ภาพที่ 2 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

$$\chi^2 = 204.47, df=104, p= 0.0000, RMSEA=0.040, CFI= 0.99, \chi^2/df= 1.97$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัย นำมาอภิปราย 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ 2) การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second order confirmatory factor analysis) พบว่า โมเดลการวัดความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

โมเดลประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อชุมชน ความรับผิดชอบต่อสถาบันการศึกษา และความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ จากข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการวัดความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต ควรให้ความสำคัญกับทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อชุมชนเนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุด ตัวบ่งชี้วัดได้จากการร่วมกันรักษาสีสิ่งแวดล้อม การเป็นอาสาสมัครช่วยงานต่าง ๆ การร่วมกันสอดส่องดูแลพร้อมกับให้ความช่วยเหลือคนในชุมชน อาจเนื่องจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

บูรพาได้สนับสนุนส่งเสริมและจัดกิจกรรมปลูกฝังให้นิสิตมีกิจกรรมร่วมกับทางชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอความช่วยเหลือเช่น กิจกรรมโครงการรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชนและชาวบ้าน โครงการค่ายอาสาพัฒนา โครงการสอนหนังสือฟรีให้กับเด็กด้อยโอกาสอยู่เป็นประจำ ตลอดจนคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มีความใกล้ชิด เป็นกันเอง เอาใจใส่ดูแลนิสิตและเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการเสียสละต่อสังคมและชุมชนทำให้นิสิตตระหนัก และเห็นคุณค่าของการทำดีช่วยเหลือสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวตรี แสงศิลป์และน็อน พินประดิษฐ์ (2551) ได้ศึกษาบทบาทครอบครัวและสถานศึกษาในการพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์บทบาทของสถานศึกษาและครอบครัวในการพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมผลการศึกษาพบว่าบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมคือบุคคลที่ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสังคม โดยงานวิจัยนี้ได้แบ่งความรับผิดชอบต่อสังคมออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ความรับผิดชอบต่อครอบครัว 2) ความรับผิดชอบต่อเพื่อน 3) ความรับผิดชอบต่อสถาบัน 4) ความรับผิดชอบต่อสังคมหรือชุมชน และ 5) ความรับผิดชอบต่อประเทศชาตินอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตินา ไชยสิทธิ์ (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน และความรับผิดชอบต่อชุมชน โดยตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อชุมชน คือ การให้ความร่วมมือแก้ปัญหาสังคม การ

ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม การรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนร่วม การปฏิบัติตามกฎหมาย และการรักษาสีงแวดล้อม

จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ร้อยละ 79 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต ได้แก่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว ปัจจัยสังคมและสื่อมวลชนปัจจัยคุณลักษณะภายในของนิสิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัวมีขนาดอิทธิพลรวมสูงที่สุด เท่ากับ 0.53 ดังนั้นพ่อแม่ควรอบรมเลี้ยงดู ปลูกฝังในเรื่องของความรับผิดชอบต่อตนเองหรือต่อสังคมเป็นแบบอย่างที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อให้กับเด็กและเยาวชน ปัจจุบันยังพบว่าสื่อต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ เด็กและเยาวชนจะใช้เวลาอยู่กับหน้าจอคอมพิวเตอร์หรือมือถือมากกว่าการพูดคุยหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้คน ชอบเลียนแบบดารา นักร้อง ดังนั้นสื่อมวลชนจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในนิสิต สื่อควรมีจรรยาบรรณของสื่อ นำเสนอแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ ยกย่องบุคคลอื่นเป็นต้นแบบ นอกจากนี้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ก็ย่อมเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมด้วยสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวตรี แสงศิลป์และน็อนพินประดิษฐ์ (2551) ได้ศึกษาบทบาทครอบครัวและสถานศึกษาในการพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา พบว่าครอบครัวมีบทบาทในการพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา การอบรมเลี้ยงดู

ได้แก่ การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หรือการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การอบรมสั่งสอน ปลุกฝังค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนั้นผู้ปกครองยังเป็นแบบอย่างให้กับลูก สอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทนา ปาปัดฉาและคณะ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐใน กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐใน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัย ส่วนบุคคลและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีผลต่อ พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสื่อหนังสือพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ตมีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา ร้อยละ 19.80 และร้อยละ 10.30 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบด้านความรับผิดชอบต่อชุมชนมีความสำคัญต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของนิสิต/นักศึกษามากที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยและหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมสนับสนุนนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน ตลอดจนควรกำหนดความรับผิดชอบต่อชุมชนเป็นพันธกิจและกลยุทธ์หลัก เพื่อให้นิสิต/นักศึกษามีพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแท้จริง

2. บทบาทของครอบครัวต่อความรับผิดชอบต่อสังคม พ่อแม่และผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนิสิต/นักศึกษา อบรมเลี้ยงดูและปลุกฝังค่านิยมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตั้งแต่เยาว์วัยทั้งความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม

3. สังคมและสื่อมวลชนควรมีบทบาทด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีจรรยาบรรณหรือหลักการพื้นฐานในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ยกย่องเชิดชูบุคคลที่ทำคุณประโยชน์และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อชุมชนและสังคม เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้นำไปเป็นแบบอย่างเนื่องจากสื่อมีอำนาจต่อการรับรู้ของประชาชนผู้รับสารและสามารถชี้นำผู้รับสารได้

4. สถาบันการศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายตลอดจนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม อาจารย์ควรเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนให้กับนิสิต

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก วงวาฬ.(2550).ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- กำธร แจ่มจำรัส ณัฐวิทย์ ศรีธาดาสวัสดิ์ กฤตินี ตันเจริญ และพิทักษ์ ศิริวงศ์.(2557). วิเคราะห์รูปแบบกิจกรรม
ความรับผิดชอบต่อสังคมและรูปแบบในความต้องการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารวิชาการ*, 7(1), 81 – 90.
- ฉันทนา จันทร์บรรจง จิตราภรณ์ ไยศิลป์ และสุภาภรณ์ กิติรัชดานนท์.(2554). ผลกระทบของนโยบายรัฐบาลต่อการ
ปลูกฝังจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ. *วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 13(2), 73 – 90.
- ฉันทนา ปาปัดถาณัฐภณ สุเมธ อธิคม และปิณฑศ์ พิมพ์พิเศษ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อ
สังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 19(2), 92 – 100.
- ชุติมา ไชยสิทธิ์. (2554).การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ดุสิต อุทิศพงษ์. (2547). การพัฒนาแบบวัดความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พระมหาสมควร ขุนภีบาล. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุวรี ผลพันธ์. (2551). *การวิเคราะห์สภาพและแนวทางในการส่งเสริมความรับผิดชอบของนักเรียน: กรณีศึกษา
โรงเรียนอาชีวศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี*.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.(2559).*สถานการณ์คุณธรรมของสังคมไทย*.กรุงเทพฯ : ศูนย์คุณธรรม
(องค์การมหาชน).
- สาวิตรี แสงศิลป์ และนิออน พิณประดิษฐ์.(2551).บทบาทครอบครัวและสถานศึกษาในการพัฒนาพฤติกรรม
รับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษา.*วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 2(2), 100 – 106.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา.(2552). การสอนความรับผิดชอบต่อสังคม. *วารสารการศึกษาไทย*, 6(61), 21 – 27.
- สุริพร อนุศาสนนันท์.(2558).*การวัดและประเมินในชั้นเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชลบุรี : เกียรติคุณเื้อชั่น จำกัด.
- Hair Jr., J.F., Black, W.C., Babin, B.J. and Anderson, R.E.(2014).*Mutivaritate data analysis*.
(7th ed.) Essex, England: Pearson Education Limited.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2561

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ จึงขอให้งดเลิกคำแนะนำปี 2558 และใช้คำแนะนำนี้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2561 ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในบทความที่ส่งขอรับการตีพิมพ์อย่างน้อย 2 คนที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัยบทความวิชาการหรือ บทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาลการสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ

2.1. กรณีส่งตามปกติอัตราค่าธรรมเนียม 3,000 บาท/ 1 บทความ

2.2. กรณีส่งแบบเร่งด่วน (Fast track) อัตราค่าธรรมเนียม 5,000 บาท/ 1 บทความ

โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอน
เงินมาที่ บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี
512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราช
ชนนี(งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนว
ปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้ง ภาษาไทย และ
ภาษาอังกฤษ

3.2. บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
(Abstract)

3.3. ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง
(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.4. คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียน
พิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
จำนวน 3-5 คำ

3.5. บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือ
ความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็น
ประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและ
แสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6. วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและ
ชัดเจน

3.7. ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียน
อธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มี
คุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึง
รายละเอียดของกระบวนการ

3.8. ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการ
นำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้
เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลได้ตารางตามที่จำเป็น
การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่
แสดงในตาราง

3.9. อภิปรายผลเป็นการแปลความหมาย
ของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่
เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง
ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคน
อื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุน

ด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้
หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10. ข้อเสนอแนะในการเขียน
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อ
การนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอด
ในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบ
จากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการ
โดยทั่วไป

3.11. ในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ใน
บทความขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความ
น่าเชื่อถือและทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่ง
และปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่ง
หรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มี
การตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์
ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์
(Review Article)มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน
ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้ง ภาษาไทย และ
ภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้พิมพ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน
โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว
ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำ
สำคัญ(Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ
ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของ
เรื่องที่น่าสนใจ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดง
ถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรง
กับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่น่าสนใจจะต้องกระชับ
ตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และ
แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรม
ต่าง ๆ มาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8. เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำตามแบบฉบับสำหรับแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของAPAปี ค.ศ. 2011 รายละเอียดศึกษาจากหนังสือ Publication Manual of the American Psychological Association. มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมาย และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Heath.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เพชฌัญญู กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนืองเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรม ท้องถิ่นการบูรณาการ ความรู้พื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน:กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทรมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549* (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม: สารคาม-การพิมพ์-สารคามแปเปอร์

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12).

Influencing attitudes and behaviors for social change.

Retrieved July 6, 2005, from

<http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ต้นฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่าง ๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่าง ๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ Angsana New ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

8. ผลงานทางวิชาการทุกเรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้พิมพ์จะได้รับวารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา 1 ฉบับ ในกรณีที่ผู้พิมพ์ต้องการประสงค์จะซื้อเพิ่มเป็นรายฉบับ ราคาฉบับละ 150 บาท

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpy> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบ

ออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้พิมพ์ที่เมนูด้านขวามือของเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีหนังสือแจ้งจากกองบรรณาธิการวารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับหนังสือแจ้งจากกองบรรณาธิการข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายนฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

สมาชิกหรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล
การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114
โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 06-1289-5926
E-mail : journal@bcnpy.ac.th

